

Nro. 7.

**A FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.**

*Indílt Bétsből, Kedden Julius 24 - ik napján
1804-ik éftendőben.*

Magyar Ország.

V átzról Julius 1 - ső napján. Ma, 9 órá-
tól fogva 12-ig ismét megvizsgáltattak az ide való
Siket - néma sok érdemes Halgatóknak jelen létek-
ben. Megjegyzésre méltó az, hogy egy Magyar
Siket - néma Murray Ambrus, a' ki ez előtt két
éftendővel jött hozzánk, és mint Siket - néma,
egy szót sem szólhatott, most egy egész Magyar
Beszédet mondott-el; a' mi tsalhatatlan jele annak,
hogy ezen Intézetnek tanítói szentül eljárnak kö-
telességekben. Egy más Német Siket néma pedig,
Balassa Ferentz, nem tsak le írta az igéket, a' ma-
gában 's mállal - érthető szókat a' táblára, hanem
szóval is ki tudta mondani, és akármely helyen, a'

hol kívánták tőle olvasott a' könyvből, mely előmenetele csak egy esztendei itt lételének gyümöltse.

Ez az Intézet, egyenesen a' Királyi Helytartó Tanács igazgatása alatt van; itt helybe pedig a' Győri Dioecesisből való világi Pap Simon Antal Ur, mind a' Taníttatásokra mind a' rendtartásra, nézve az Igazgató, a' kiegyezersmind a' harmadik Kláffisbéli Némákat mindennap a' Vallásra tanítja. A' gazdaságra, ruhákra és kosztra vigyáz Csury Ferentz Ur. Két Tanítók u. m. Schwarzer Antal, és Kspuváry Sámuel Urak tanítják őket a' kezdeti tudományokra, Magyar és Német nyelven. Fáy Károly, egy Siket Néma, a' szép írásra és rajzolásra tanítja őket, és segítségekre is van a' Professzoroknak, a' most tanulni kezdő Siket-némáknak oktatásában. A' Tiszt. Misericordiánusok pedig az egésségekre vigyáznak a' Siket-Némáknak ingyen, csak az orvosságokért kívánnak esztendőnt által, minden Siket-Némástól két forintot. A' Tanításokon kívül a' férjfi gyermekekre vigyáz, és szolgálatjokra van egy arra rendeltetett férjfi, a' leányokra pedig egy alszony személy. Ezenkívül van még ezen intézetnek egy Szabója, Tsizmadiája, és Ajtónálója.

Az ide pénz nélkül felvétetendő Tanulóknak száma 30 ra megyen, kik között 20 fiú gyermekek és 10 leányok vagynak, kik, hogy ide bévéttesenek 7 esztendőnél ifjabbak, és 14 nél idősebbek nem lehetnek. A' ki a' maga gyermekit pénz nélkül akarja itt taníttatni, annak egy Infantiával, és egy az ő maga szegénységéről, és arról való bizonyosság levéllel, hogy a' gyermek egésséges, és hogy a' Siket-némaságon kívül semmi baja nia-

tsen, a' Királyi Helytartó Tanátshoz kell folyamodni. A ki ezen Institutumnak 2000 forintból álló fundust ajándékoz, a' maradékjaival együtt azzal a' jussal fog élni, hogy a' Királyi Helytartó Tanáts-nél egy ügyes Siket-némát, az ide való bévételre ki nevezhet. Az ide fel vett ifiaknak tanítatások 6 esztendeig tart, és az élések módja következőképen van: Téiben hat, nyáron pedig hatod fél órakor kelnek fel, fel öltöznek, és imádkoznak, a' midőn egy a' már beszélni megtanultak közzül felszóval imádkozik, egy másik ugyan azt a' többieknek, a' Siket-némáknál szokásba lévő jegyekkel mútogatja, annakutánna flöskökölnek, és a' reájok vigyázóknak jelenlétekben kézzülnek a' letzkére, és a' tanításra, mely 8 órától fogva 10-ig tart, 10 után a' leányok, szorois reájok való vigyázat alatt külömbféle aszszonyi munkákkal foglalatoskodnak; a' férjfi gyermekek pedig a' kik valamely kézi mesterséget tanulnak, mint Könyvkötöséget, Könyvnyomtatóságot, Szabóságot, Esztergárosságot, és Tsizmadiaságot, azok a' magok munkájokhoz látanak; 12 órakor az ebédlőszobába felgyülekeznek, és imádkozás után, 3 féle jól kézzült ételek mellé ülnek. Az erre a' végre rendeltetett vigyázó férjfi és aszszony mindenkor, néha pedig valamelyik a' Tanítók közzül, vagy maga az Igazgató is együtt eszik velek — ebéd után ismét kiki dolgához lát, és 2-től fogva négy óráig tartanak a' tanítások, mellyek után ismét dolgaikhoz látanak, hétedfél órakor vatsorálnak, 's azután a' dolgozó fiobáikba vizsiza térnek, míg a' szokott imádkozás után, télen 8 órakor, nyáron pedig 9-kor le nem feszülnek — mind a' fiuk mind a' leányok külön emeletben és külön ágyakban fe-

fűznek — a' fiúkkal egy szobába hál a' reájok vigyázó férjfi, a' leányokkal pedig a' reájok vigyázó aszszony személy. A' Tanítók' nyugalomára rendeltetett napokon a' kézi munkákat gyakorolják. Vásárnap és innep napokon, a' délelőtti, és délutáni Isteni tiszteleteken megjelennek, ezen kivül a' vallásra oktattatnak, azután pedig ha szép idő van egy kevés ideig sétálni mennek.

Frantzia Birodalom

Páris, Jul. 10 kén. — Arról a' nevezetes audientziáról, a' melyet a' Császár, mint Császár leg előbbször, azon Párisban lévő külső Országi fő rangú Követeknek és Ministereknek adott, a' kikhez az ő Udvaraiktól a' Császárhoz szóló új Követi Levél megérkezett, így ír a' Moniteur:

„A' külső Hatalmasságoknak fő rangú Követeket és Ministereiket az ő új követi leveleknek bemutatása végett, minthogy itthon nem léte miatt eddig, kit kit közzülök a' levél' megérkezésekor magához nem botsáthatott, a' múlt vasárnap botsátotta ő Cs. Felsége maga eleibe, olyan rendel, mint kiki magát az eránt előre bejelentette vala. Ez a' rend nélkül való bebotsáttatás, a' melyet a' szokás már bevett rendtartással tett, leg kissebb megőntására sem szolgál azon rangnak és elsőségnek a' mellyel a' Követek és Ministerek egymás között bírnak. Mindeniknek különkülön adott audientziát. Cardinalis Caprara a' Pápa ő Szentsége Követe délelőtti 10 orakór mutattatott bé, és Mise után a' Császárnéhoz ment audientziára. Délben, a' katonai fényes paráde után, a' többek vezettettek ő Felségek eleibe ilyen rendel. Első volt a' Spanyol Követ Admirál Gravina; ezt követték:

a' Batavus Követ Schimmelpennink; a' Nápolyi Követ Marquis Gallo; Pruszus Követ Marquis Luchezini; Dánus Követ B. Dreyer; a' Német Birodalom' fő Cancellarius' Minister Gróf Beust; a' Bavariai Követ Cetto; a' Saksoniai Követ Gróf Bunau; Bádeni Minister Báró Steube; Hessen Kasseli Minister Malsbourg; Lyguriái Követ Ferreri; Helvetziai Követ Maillardoz; Hessen-Darmstadt' Minister Báró Pappenheim; Lukkai Követ Belluomino; utolsó volt a' Német Birodalom béli 6 szabad városok' Ministere Abel úr. A' fő rangú Követek, Császári hirtőkben hozattattak állásaikról az udvarba. A' Ministerek magok alkalmatosságukon jelentek meg. Minnyájok a' magok méltóságokhoz illő tisztelettel fogadtattak. —

„A' Diplomatikai Agenseknek (külömbkülömb rangú Követeknek) foglalatosságok a' lévén, hogy a' Statusok között való egygyefféneak fenn tartatásán munkálkodjanak: ehez képest az ő küldtetések' alkalmatosságával nékiek adódó Követi leveleknek is arravalóknak kell lenniük, hogy azon kötések, a' mellyek ezen Statusok között vannak, megújittsák, 's az Uralkódókat az egymással való egygyetértésben megerőfitték. Az efféle Követtségi levelek tehát, természet szeréat éppen oly szentek és fontosok, mint magok a' Békességkötések: és noha amazokra nézve az idő folytával hanyotlott is valamit a' rendtartások (formalitások) fényeffége: az ő fontosságok eránt való vélekedés tsakugyan még ma is az, a' mely a' régi időkben volt. Azok a' Követilevelek, mellyek ezen alkalmatossággal ő Császári Felsőségnek bényujtattak,

minnyájan azt bizonyítják, hogy azok az Uralkodók. a' kiktől ezek a' Császárhoz küldettek, éppen ezen értelemben légyenek a' Követtségi leveleknek tulajdonságaik felől. Ezen alkalmatossággal tehát illendőképben megújított az a' politikai öszzeköttetés, e' melly ezen Státusok és a' Fr. Státus között eleitől fogva fennállott. A' Követek által béműttatott levelek egy általlában kétségen kívül valóvá teszik azt, hogy a' Frantzia nagy nemzet' ügye, örökre öszfzetsatóltatva van a' Frantziák' Császársjának ügyével. Egygyik a' nevezett Hatalmanságok közzül, mindeniknek nevében nyilatkoztatta ki ezen vélekedését, midőn így szólott: — „

„Ha a' Császári Felséged' országlásának kezdetétől fogva minden törekedéseimnek tárgyak a' volt, hogy azon jó szomszedságnak és barauságnak, a' melly engem' a' Fr. Császári Birodalomhoz tsatól, illendő tisztelettel felelhessen meg: ennek a' törekedésnek még betesebbnek kell azóltalenni előttem, a' miólta a' Császári méltóság a' Felséged' Familiájában öököré léteetti, 's a' miólta azt az Országás' módját, a' melly az én önön országom' boldogságával és függetlenségével szoroisan öszfzetsatóltatva vagyon, megerőfittetve lenni szemlélem.“

Ugyantsak a' Moniteur, igen hathatós jegyzésebe adott ki közelébről ezen gyáva kifejezés felől: azt mondják, hogy &c. — , Ez a' sok azt mondják (így szól a' Moniteur) hogy a' Fr. Császár. Ösz országot, Liguriát, Hetruriát, a' Pápa' Státusit, 's a' többi, mind a' maga Császári birókához akarná tsatolni, hogy Hollandia, és Helvetzia, hasonló állapotot várhatnának, hogy

Hannoverának a' Fr. Császársághoz leendő tsatóltatása által a' Fr. Császár a' N. Birodalom' tagjává való lételre, elközt fogna találni magának, mind ezek az a' z t m o n d j á k o n fundáltatott hírek nem egyebek, hanem az ellenség' fejből származott kötemények. Az Olasz és Liguriai Republikák, szabad Státusok fognak (úgy mond) maradni. Ki az, a' ki Helvetziának Fr. országhoz való tsatóltatását, az ő mostani Konstitutiójának, az úgy nevezett Szövetség' Aktájának megkészlése előtt megakadályoztatta? Ez az Akta adta neki vizsza a' maga tsendességét, és helyhezette állandó fundamentomra az ő függetlenségét. Ha akkór, midőn ideje és alkalmatossága vólt, Hollandiát magával öfzve akarta vólna tsatólni Fr. ország, ma Hollandia is a' vólna, a' mi Belgium. A' Hannoverát illető a' z t m o n d j á k, leg méltóbb tárgya a' nevettségnek. Nem vólna Fr. országra nézve ennél semmi veszedelmesebb. Hanem, a' z t m o n d j á k, hogy így az a' helson származna belölle ránk nézve, hogy a' Fr. Császárság tagjává lenne a' Német Gyűlésnek! Már tsak a' Fr. Császárititulus is elég ezen okostodás' gyáváságának megmútatására. A' Német Rendek Gyűlése, Királyokból, Választó Fejedelmekből, Hertzegekből, &c, áll, és magára nézve egy Császárnál többet nem esmér. Kevéssé esméri egyéb eránt a' mi birodalmunknak kevélységét, az, a' ki azt teszi fel rólla, hogy más magános Gyülekezetnek, mint e l e m e n t u m, tagjává lehetne. Nem, nem lép a' Frantzia Birodalom által a' Rénuson, külömben, ha tsak ezért nem, hogy a' Német Birodalmat mint annak kezese, vagy azon Hertzegeket, a' kikhez ő oly nagy hajlandósággal viseltetik, és a' kik ő hozzá

oly igen ragaszkodnak, védelmezze, 's az Europai politikai egyenlő mértéknek fenntartatásán munkálkodjék, &c. — „

„Ha (igy végzi szavait a' Moniteur) ezeknek a' mind Fr. ország belső részein mind a' külső országokon ugyan azon egy időben elterjedett, és csak az azt mondják on fundálódó híreknek, az a' tzeljok, hogy Európát a' Frantziák' Császárjának nagyra való vágyására nézve fellázasztani, azt ennek uralkodása' fundamentomának gyengeségével ketseg enni, és illetlen 's hibás lépésekre venni, igyekezzék: úgy mi ezen esetben nem tethetünk egyebet, hanem csak azt hirdetjük ki, a' mi egy Ministerünkre bízott vala, hogy egy bizonyos Udvarból való eltávozásának alkalmatosságával, mondja s annak, u. m: A' Frantziák' Császárja senkivel nem kíván, de senkivel nem is fél, hadat vezetni. Mem avatja magát szomszédjainak dolgáiba: hanem jussa van hasonlót kívánni másoktól is magára nézve. Az ő kívánsága egy tartós békelesség, a' mellyet mindenkör kinyilatkoztatott: hanem egyszer mind meg nem engedi az ő élete históriája senkinek, hogy úgy gondólkozzék fölöle, hogy az ellene elkövetett méltatlanságoknak 's a' rajta való uralkodásnak elfzenvedésekre, hajlandósága volna.“

A' jelenvaló környülállások azt mutatják, hogy a' Császárnak megkoronáztatása nem elébb, hanem Brumair' 18 kán (Nov. 9-ke) fog véghez menni Párisban. Úgy látszik, hogy még a' Császári Klenodiumoknak minéműsége sintszen végképpen meghatározva, leg alább most másképpen írják-le, mint kevés napok előtt. Azt mondják, hogy az úgy nevezett fejer tunikán (dolmá

nyon) fellyül veres bársonyból készült palástya le-
fűz, a' mellyen arany méhetskék szemléltetnek.
A' koronája, borostyán, olaj, és tserfa ágakat ábrá-
zólva lefűz ötfűzfönattatva, a' mellyek a' győ-
zedelemnek, békefűzgak, és polgári virtusnak tzi-
merek.

Mint hogy az e. h. 8-kán tartatott katoná pa-
rédén, mint Császár leg előbb mutatta-meg magát
E ső Napoleon: tehát felettébb való nagy öröm-
mel fogadtetott mind a' véghetetlen néptől mind
pedig a' katonaságtól. A' sorban álló lovas ka-
tonaság kardjának feje felett való forgatása által
mutatta ki örömét; mások, élljen Napoleon ki-
áltozással.

A' Gen. Moreau fegyveres kísézőinek Gen.
Savari vólt a' vezérlőjök; mellette Henri ne-
vű poliziai tizt ült egy két ülésű szekérben.
Már a' könyves tékáját is bévitette vólt Moreau
a' Tempelbe, oly igen megvólt győződve a' felől,
hogy nem mostanság fogna abból kilépni. — Út-
nak indulása előtt kevéssé magához hívatván Mo-
reaunét; a' Fő Bíró Regnier, kérdezte tőlle, hogy
mivel a' férjje éjjel nappal fogna e' kirendelt ha-
társzél felé vitettetni, bíztatná-e magát, hogy az
útazást véle egygyütt elgyőzheti: melyre az afz-
szony azt felelte, hogy, hét hónapi viselő lévén,
azt telyességgel nem tselekedhetné, hanem más
nap utánna indulván, lassanlassan követni fog-
ná. —

Két Német írók felől emlékeztünk, a' kik a'
Gen. Moreau' processusa' alkalmatosságával igen
külömböző képpen nyilatkoztatták ki felőlle való
vélekedéseiket: — „

„Moreau (így szoll az egygyik) egézfűzen

nyilvánvalóvá tette vala magaviselete által azt, hogy az ő mentségére, önnön gyengeségén és talám magános virtusain kívül, egyéb semmi nem található, a' melly személyes vagy magános virtusok mellett mindazonáltal, a' haza eránt gyakran bűnösnek lenni bizonyíthatja magát az ember. Az ő védelmezői igen azon vóltak, hogy ő benne az embert a' lehetőségig eltitkólván, tsak a' Generálist üntetésék szem' eleibe. Az őtet igen terhelő környülállásokat, más nem a' dologhoz tartozó tselekedetek által ipárkodtak szépíteni; a' közönséges szánakozást is felgerjeszteni igyekeztek eránta, tudván, hogy a' nép a' maga érzékenysége szerént szokta a' dólgot megítélni. Az Itélőszék azt tette vala a' maga principiumává ezen egész processusban, hogy a' személyt, a' hibá', és bűnt, egymástól megkülömböztetse; az ő ítélet-tétele, által egészízen megfelelt az igazság' sinormértékének: a' Császár' pedig ritka böltsétséget mutatott ki a' dolognak végső elintézésé által. Gen. Moreau, azonnal hogy két ezrtendei fogságra lett ítétetését megtudta, egy levelet irván a' Császárhoz, annak kegyelmeffégséhez folyamodott, azt kérvén tőlle, hogy az Amerikai Respublikába mehessen el. Ha ezen tselekedetet Moreaunak az ő Prokátoraí javasolták, leg nagyobb szerentséjét és betsületét ezeknek köfszönheti. Egy Heros' szeméi előtt leg betsesebb a' katonai érdem: a' Császár, a' ki azt szerette vólna, hogy Moreau ne találattassék büntetésre méltónak, élt az alkalmatoisággal, hogy egy oly emberhez kegyelmet mütathasson, a' ki egy időben fontos szolgálatokat tett. Megengedett néki mindent, a' mit kívánt. Akarmelly szemekkel nézze valaki ezen processus' kimeneiselét:

lehetetlen volt annak jobban végződni, mint végződött. Moreau, a' ki gyenge volt, megsalattott, és magaláztatott, el leszen ennekutánna vágodva a' Fr. országi új dőigoktól. Vóit olyan idő, midőn magát a' Császárhoz tsatólván, nagyon megküömböztetett freméllyé lehetett volna: meggároltatott az ellenkező indúlatok által. Mostanában javait eladatván, tsendesen és megeleégedéssel töltheti hátra lévő napjait Amerikában. A' Császárnak ditsőffégire szolgál, hogy a' bűnőknek kiirtatásokon törekeedik inkább, mint a' bűnösöknek büntetésében. Az országban maradván Moreau, attól lehetett volna félteni, hogy természeti gyengesége miatt ismét ujjabb veszedelmeknek tétetődhetik ki; az országnak mostani környülállásai között ha hazájában maradott volna is, úgy gonóolhatta volna magát, mint a' nemzettől elvált tag; akár mely mozgások adták volna magokat elő, azonnal fenn forgott volna a' neve. Egy szóval, a' Moreau' szükséges eltávozása éppen oly igaz tettezik a' közönségnek, a' mint azt az ő barátjai ohajtották. Egyedül tölle függ mostanában, hogy, a' mint a' Császárhoz küldött levelében megigérte, azt a' nagy igaffágtalanságot, a' mellyet elkövetett, ezutánni magaviselete által elfelejtette."

A' más levél, mellyet még a' processus' kimenetle előtt adott ki ugyantsak egy Németiró, így következik: — „

„Elközelített az a' rettenetes szempillantat, a' mellyben egy nagy, nevezetes, és győzedelmes Heróstra, még pedig a' mi több egy nemes szívű emberre, ítélet mondattatik. Moreau az ítélszék előtt áll; Moreau, mint egy elvádóltarott öltözetű, várja a' fejére kimondatandó ítéletet.

Nem illik ugyan, még az idegen magános emberhez-is, hogy vélekedésének kimondása által az ítélőszéket megelőzze, 's a' vádoltatottnak bűnös vagy nem oly bűnös vólta felől, előre ítéletet mondjon: de illik ellenben egy világi polgárhoz, egy emberhez, a', hogy a' Izerentsátlanságnak megszenteltetett kötelezőlevelét, bészülje, és a' virtusnak mindenütt, a' hol csak találja, adózzék; igen is illik pedig egy Némethez, hogy érzékenységeit nyilvánkostaassa, kivált midőn ezek emberi és felebarati kötelességek. Moreaut, a' kinn önnön nemzete bámult, a' kinn nemes szívű ellenségei bámultanak, a' kit azok a' seregek, kiket győzedelemre vezérelt, Izeretlenek: mint katonát és Heróft esmérí az emberiség; esmérí őtet mint mértékletes, mint nagyra nem vágyó, következésképpen mint igazi nagy embert; esmérí, mint egy Izelid és joltévő férjfiat. Német ország esmeri őtet, mint egy nemes győzedelmest; úgy jelent meg közöttünk, mint egy ellenséges, de egyszerűmind joltévő Genius, a' ki mindenkor kész vólt, 's mindenkor abban foglalatoskodott, hogy a' hadakozástól elválhatatlan inségeket enyhített, 's azon sebket, a' melyeknek okozását néki a' hazához való kötelesség parantsólta, békétörtelle. Az erköltsi kötelességek között leg első és leg szentebb a' háládatosság; ez az a' leg erősebb kötélt, a' melly bennünket, az Istenéghhez és Valláshoz tsatol. Háládatossággal tartozik a' Német, a' bölts, a' kedvező, az emberfzeretű Moreaunak. Vajha mind azoknak a' familiáknak, kiknek lakhelyeiket ő a' lángoktól, az ő vetéseiket a' puztitástól, vagyonsikat a' felprédáltatástól, életüket az éhszhalástól védelmezte, a' kiknek lehulló könnyeiket eltörölte, a' kiknek

Iségeiket könnyebbítette, vajha mondom mind ezeknek haladós kiáltásaik egygyűlölnének, és az Isálszéknek közébe' eleibe, vagy pedig azon Herósnak füleibe juthatnának, a' ki a' maga nagy lelkiségének egy nagyobb bizonyosságát nem mutathatja annál, mint, ha a' maga katonai dicsőségének vélekedő társában, sőt tegyük fel, megbánatójában, a' nagy lelkiséget betölti; és a' ki, a' megkegyelmezés' jussát dicsőségesebben és a' jónak minden szeretői' kívánságokkal megegyezőbben, ha míggyár vétkes volna is Moreau, nem gyakorolhatja, mint ezen esetben. A' régi törvények a' leg terhesebb bűnökre nézve is bizonyosokká tették a' nagy talentumokat, a' botsánatnyerés felől, a' mellyhez, egy ember, a' ki a' maga bátorsága és talentumai által a' hazát ily sokszor megtartotta, a' ki ember szeretője, kedves erköltséi, mérséklettsége és beületeffége által, mind önmaga nemzete' mind az itégeknek' szeretőjét ennyire megnyerte, leg nagyobb és leg igazabb juss tarthat, &c." — (Ezen érzékeny levelet a' Béisi Ud. Ujság is méltónak ítélte a' hihirdetésére.)

Páris, Jul. 11-kén. Mi némű előre való rendelkezések tétettettek légyen a' Jul. 14-két, a' Bastilla' lerontatása innepét tárgyazó czeremoniákra, arról ilyen hirdetéft adott ki ma a' Moniteur: — „A' Párisi nevezetesebb theatromokra a' jövő szombaton ingyen botcsattatnak a' nézők. A' következő vasárnap' reggeli hat órákor harmincz ágyúövécek fogják el kezdeni az azon napi innepi czeremoniákat. Tíz órákor kiállanak a' fegyveres seregek a' Carousei piatzra, es az Invalidu ok' házáig terjeszkednek, a' melly háznál Császár ő

Felsége megjelenik lőháton. Itt halgat misét, a' melly' alkalmatossággal az Erdem Legiónak Párisban lévő minden tagjai, a' hűség' hitét az ő Felsége kezébe leteszik. A' hitletételnek elkezdődése előtt, a' Legió' Nagy Cancellariussa, egy beízüdet intéz a' jelenlévőkhöz, a' mellyben azt adja elő, hogy ezen Legio' felállítatásának egyedül való tzélja tsak a' volna, hogy minden, a' mit a' Frantzia nép az 1789-ik esztendőben kívánt, fenntartathasson — „a' melly időpont (így végzi szava: a' Moniteur) örökre nevezetes a' világ' kronikájában, és első mozdulása azon revolutzióknak, a' melly a' maga eltévelyedése által rettenetessé lett vala, hanem kimenetelére nézve szerentséssé és dicsőségséggé lett. Minden hazafiak, a' szenvedett de már hátra hagyott veszélyekre vizsgálva emlékezven, sokáig megilletődöttek fognak azon veszélyek által maradni, a' mellyeknek a' társasági reakciótások a' revolutziók alatt kitétetődve szoktak lenni. A' 14-ik Juliusi inneplések, a' Tuilleriának megvilágosittatása, muzsikálások, és tűzjátékok által végződnek.“ — Ezen hirdetés után következik a' Moniteurben egy Császári Dekretom, a' mely által arról tudósittatik a' Párisi közönség, hogy a' Császárnak megkoronáztatása, &c, a' jövő Nov. 9-kén, miképpen fog véghez menni. Ezzel a' jövő újságunkban fogunk szolgálni.

Nagy Britannia.

London, Jul. 6-kán. Itt álhstatosan hiszik, hogy nem soká lenni fog valami az ellenségnek ellenünk való expeditziójából, és hogy legelőbb is Jersey és Guernsey szigeteink ellen fog

próbát tenni, minthogy az ezen szigetekkel általellenben lévő ellenségés partokon fekvő seregek között igen nagy mozdulások voltak ezen napokban. József Frantzia Hertzeg, és a' Tengeri Minifter, a' napokban Calais mellett tartották mufráját az egéls ott fekvő seregnek. — Az eddig volt Bressi fő tengeri vezér Admirális Truguet, egyedül az a' Franzia fő vezérek között, a' ki a' Csaszárságnak a' Bonaparte Familiában való örökös következését nem subscribálta. Ezért esett ki a' kegyelemből.

Orosz Birodalom.

Péttersburgból, Jun. 22 kén. A' Császári Udvarnál nem tétetett még hivatal szerént való jelentés a' Frantzia Országlószékkal történt változás felől. BCU Cluj / Central University Library Cluj

Az itt volt Frantzia fő rangú Követ General Hedouville' házi készületei, borsai, és egyéb effélék, mind áruba botsattattak közönségesen.

Török Birodalom.

Konstantzinápolyból, Jun. 28 kén. A' folyó hónap' 15 kén 3600 emberekből álló Orosz sereg érkezett ide Cs. hadi hajókon, kereskedő hajók' zászlóival, 's három napi jttléte után útját a' Közép tengerre tovább folytatta. Nem soká' azután Orosz General Sprengporten is elevezett innét Corfu felé.

Azok a' két Fregátok, a' mellyek az Orosz sereg' első osztályát Corfuba vitték, onnét már vizliza eveztek Sebastopolhoz, hogy más rend béli fegyveres tsoportot vegyenek ismét-fel.

* * *

A' Bal. Füredi Savanyú Víznél lévő Orvosi Institutumról való Tudósítás.

Minthogy körül belől az a' hazug hír repdesett ezen savanyú vízről és fürdőnél lévő intézetekről, mintha itten sem helybeli Orvos Doctor, sem kézi Orvos nem volna; szoros kötelességünknek esmérjük a' Magy. Publicumot arról tudósítani, hogy ezen orvosló víz egyik nélkül sem szükölködik, és hogy az ide rendelt új Orvosnak directiója alatt az ide gyülekezett betegek, ezen esmértes orvosi erővel bíró savanyú vízzel és fürdővel a' legjobb haszonnal élnek. Egyfzersmind reményleni is lehet, hogy ezen helységnek mostani földes úra a' Sz. Mártoni Fő Apatúr az emberiségnek hasznáért, és a' Publicumnak kedvéért azon hasznos intézeteket, a' mellyek itten tétettek ennekelőtte, tellyes tehetsége szerént előmeneteleltetni kívánja.

H í r a d á s.

Tekint. Nemes Bihar Vármegyének igaznagy erdemü 's közönséges kedvelségü mostani Fő Notariussa, Tek. Domokos Lőrincz Ur, Tekint. Szala és Wefzprém Vármegyékben fekvő örökös birtokait, a' jövő Sz. Mihály napkor több esztendőkre árendába botsátani szándékozik. A' kinek tehát azon jószágoknak árendába való vételére kedveleszen, ezen folyó Julius hónapnak közepétől fogva, a' jövő Auguffus 12 ik napjáig, a' nevezett Fő Notarius Urral, a' Bal. Füredi savanyú vízről, a' hol tudniillik most mulatása vagyon, vagy személy szerént, vagy hozzá botsátandó levelei által traktálhat.